

Euronoviny

Občasník Euroškoly Česká Lípa SOŠ s. r. o. listopad 2011

EDITORIAL

Milí čtenáři,

do rukou se vám dostává 13. číslo Euronovin, to znamená, že máme za sebou dva měsíce prázdnin, které jste určitě vyplnili open-air festiválky, cestováním, lenošením, oblíbeným chatováním s kamarády, ale i brigádami, abyste získali trochu nezávislosti na rodičích a bylo na nějaké rozmary...

Právě ono příjemné období si připomeneme jednak putováním po Zanzibaru (str. 4) a pak nás loňské třídy P2B a H1 vezmou na výlet (str. 6 a 7). V případě vyluštění tajenky v jednom z textů se můžete těšit na pěknou cenu.

Setkání se dvěma různými osobnostmi nám zprostředkují články „Jak namíchat nejlepší koktejl?“ a „EUROposlanec na EUROškole“. První zmíněnou osobností je pan Miloš Tretter, zakladatel 1. barmanské akademie, který byl lektorem kurzu, na jehož konci získali Euroškoláci CERTIFICATE BARTENDERS. Druhým, neméně významným, mužem je poslanec Evropského parlamentu MUDr. Milan Cabrnach, který naši školu navštívil již počtvrté.

Uplynulý školní rok se nesl ve znamení státních maturit. Jsem nesmírně ráda, že se mé optimistické prognózy a víra v kolegy, kteří žáky ke maturitám připravovali, naplnily. Nezklamali jste mne ani vy, maturanti. Ve třídě P4A odmaturovali VŠICHNI, ať již si zvolili základní či vyšší úroveň, stoprocentně obstáli i ve všech volitelných předmětech. Ohromnou radost nám i sobě udělali posluchači dálkového studia, o jejich výsledky jsme se obávali asi nejvíce. „Natřeli“ to však všem srovnatelným školám v Libereckém kraji a v češtině a cizích jazycích excelovali!!!! (více na str. 2 a 7).

Šestáým rokem spolupracuje Euroškola s Technickou univerzitou v Liberci. O tom, jak lze skloubit zaměstnání a „vejšku“ se dočtete v příspěvku absolventky Euroškoly - Bc. Ivy Stupkové (str. 2).

Milým a příjemným zjištěním je, že škola není jen „votrava“, ale lze zde prožít i spoustu hezkých okamžiků, potvrzují články Adély (loňské absolventky) a Niky (loňské „prvandy“).

Poslední srpnový den byl nejen dnem narozenin naší paní ředitelky - Mgr. Marie Kuncové, ale i posledním dnem v její ředitelské roli, neboť po téměř čtyřiceti letech ukončila svou profesní kariéru. Za všechno, co pro Euroškolu udělala, jí patří ohromné **PODĚKOVÁNÍ**. Více se o její pracovní kariéře dočtete na titulní straně.

V úvodu jsem se zmínila o tom, že Euronoviny vydáváme letos potřinácté. Třináctka rozhodně nepatří mezi oblíbené číslovky. Rozeberme si ji ale na prvočísla: 1 - prý znamená tvořivost, energii Slunce, která může být hřejivá, ale i spalující. Je v ní zastoupena originalita, rozhodnost a tvrdohlavost. 3 je symbolem idealismu, optimismu, spravedlnosti, nezávislosti a činorodosti. Přeji si, aby tyto vlastnosti charakterizovaly náš další společný školní rok

Mgr. Petra Kašparová
ředitelka školy

Mými prvními žáky byly panenky a medvídci

První září 1954 bylo pro mne nejen nástupem do 1. třídy, ale ten den se ve mně zrodila i celoživotní láska ke škole.

Od této chvíle jsem si nepřála být ničím jiným než „paní učitelkou“, což se mi splnilo. Do školy jsem chodila moc ráda a milovala všechny kantory. Své první pedagogické umění jsem v mamčině sukni, botách na podpatcích a s nezbytným ukazovátkem v ruce, zkoušela na mých malých němých žácích - medvídcích a panenkách.

Do toho pravého školství jsem po vystudování Karlovy univerzity nastoupila 1. září 1972, a to na Střední ekonomickou školu v České Lípě. Každý následující školní rok mi jen potvrdzoval, že jsem si své povolání zvolila správně. Být stále mezi mládeží, zprostředkovat jim vědomosti a často jim pomoci i v náhledu na život je nádherný a ničím nenahraditelný pocit.

V roce 1998 jsem dostala jako ředitelka soukromé Euroškoly Česká Lípa příležitost utvářet nejen žáky, ale i celou školu podle svých představ. A přestože mi bylo již padesát let, chtěla jsem budovat moderní školu s moderním vybavením, novými vyučovacími metodami, a to vše s využitím týmové práce učitelů a zaměstnanců školy. K tomu jsem se obklopila mladými učiteli, kteří mi pomohli tyto vize a ideály naplnit.

Letos tak končí má téměř čtyřicetiletá profesní kariéra, ale odcházím velmi spokojená.

A moji poslední žáci? Těmi byli studenti třídy P4A se studijním zaměřením Cestovní ruch, kteří byli u společné i profilové maturitní zkoušky stoprocentně úspěšní, a kterým jsem 23. června 2011 slavnostně předala v ambitu augustiniánského kláštera maturitní vysvědčení.

A co bych si na „odchodnou“ přála? Ať nejen na Euroškole, ale v celém školství vyučují jen takoví učitelé, kteří mají své žáky hodně rádi!

Mgr. Marie Kuncová

Z OBSAHU ČÍSLA:

- **Z Euroškoly na VŠ** str. 2
- **Filmová Euroškola** str. 3
- **Freddie Mercury a banana shake?** str. 4
- **Euroškolo, goodbye** str. 7
- **Mediální komunikace a reklama - nový obor** str. 8

NOVINKA!

Nový obor na Euroškole

MEDIÁLNÍ KOMUNIKACE A REKLAMA

Public relation a média
Základy tvorby psaného projevu
Odborná praxe
Kultura osobního projevu
Počítačová grafika
Dějiny a teorie propagace

Naši dálkaři jsou nejlepší v Libereckém kraji !

Tato potěšitelná informace vyplývá z výsledků CERMAT (Centra pro zjišťování výsledků vzdělávání). Ve společné části maturitní zkoušky se Euroškola ze 14 škol v Libereckém kraji, které nabízejí dálkové nástavbové studium, umístila na 1. místě! Zasloužili se o to posluchači třídy D3, kteří obhájili prvenství v českém jazyce a literatuře, němčině a angličtině!

PŘEDMĚT	POZICE ŠKOLY	Celkový počet škol v kraji nabízející srovnatelné vzdělání
Český jazyk a literatura	1	14
Cizí jazyky	1	14

EUROposlanec na EUROškole

Jak blízká či vzdálená je nám Evropská unie? Díky přednášce MUDr. Milana Cabrnocha se na začátku května studenti všech druhých ročníků mohli dozvědět základní informace o této mezinárodní organizaci a jejím fungování - jaké instituce EU má a podle jakých zásad se řídí. Poslanec EU připomněl různé aspekty hospodářské krize, situaci v zadluženém Řecku, své myšlenky dokladoval i příklady z Číny.

Následující otázky ze studentských řad směřovaly jak na záležitosti spojené se životem v Evropě, tak i u nás či osobně na pana europoslance. Někdo byl zvědavý na problematiku našeho přijetí eura, jiný na penzijní reformu a

další na jazykové znalosti pana Cabrnocha...Možnost setkání s europoslancem se nenabízí každý den, a tak jsme byli rádi, že jsme mohli MUDr. Cabrnocha na EUROŠKOLE přivítat.

Monika

Euroškola je dobrý základ pro studium na vysoké škole

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI
Ekonomická fakulta

V úvodu bych ráda pozdravila celý pedagogický sbor a studenty Euroškoly.

Maturitní zkoušku jsem na Euroškole složila v roce 2007 a rozhodla jsem se pro pokračování ve studiu na Technické univerzitě v Liberci (program Ekonomika a management), a to kombinovanou formou. Dálkové studium na vysoké škole je podle mého názoru náročnější, ale také zajímavější.

Na rozdíl od denního studia totiž dává možnost získávat najednou jak vědomosti, tak i v dnešní době tolik potřebnou praxi.

Přednášky probíhají v pátek a v sobotu jednou za 14 dní a značná část zůstává samozřejmě na samostudiu. Semestrální práce jsou většinou zadávány tak, aby studenti mohli zpracovávat témata, která jsou blízká jejich vlastní práci. Profesori velice často využívají praktických znalostí studentů a obohacují tak přednášky o informace z praxe.

Opravdu musím říci, že mě studium baví a díky znalostem z Euroškoly jsem prvním ročníkem na TUL prošla bez problémů. Svých vědomostí jsem mohla využít zejména v mikro - a makroekonomii, řízení podniku, účetnictví a financích. Myslím si, že jsem nezaostávala ani při studiu cizích jazyků, v angličtině jsem právě díky své práci patřila mezi lepší studenty. Letos jsem získala bakalářský titul a pokračuji v navazujícím studiu opět kombinovanou formou. V současné době pracuji jako disponentka dopravy v dopravně-spediční společnosti a mé zaměstnání je časově velice náročné.

I tak jej lze se studiem zkombinovat. Tímto článkem bych ráda podpořila všechny studenty Euroškoly, kteří chtějí pokračovat ve studiu na vysokých školách právě kombinovanou formou. Opravdu pro vás bude vše o něco náročnější, ale pokud to zvládnete, nebude vám stát v cestě za úspěšnou kariérou nedostatek praxe. Z vlastní zkušenosti vím, že to za námahu stojí!

Srdečně zdraví
Bc. Iva Stupková

Anetatour

Kategorie

Eurovíkendy

Exotika

Zima

Menu

O nás

Kontakt

Napište nám

Novinky

Smluvní podmínky

Kontakt

Anetatour

 Brniště 140
Brniště
47129

Dovolená snů?

Koupit si super dovolenou bez ohledu na finanční částku. Zažít adrenalin. Líbilo by se vám to?

Nic z toho není pro nás, studenty zaměřeni cestovní ruch, nemožné. **Nevěříte?**

Jako spousta jiných úžasných věcí, i tohle má „malý háček“. Mám totiž na mysli E-SHOPY, které jsme vytvořili při hodinách informačních technologií. A právě v nich jsme ostošest nakupovali.

Jak k tomu došlo?

E-shopy jsme za pár minut vytvořili na portálu webnode.cz. Náročnější už bylo naplnění e-shopů zbožím, museli jsme si totiž projít nabídku skutečných cestovek a vybírat to nejatraktivnější do svého

obchůdku. No a protože pan učitel ještě trval na tom, že náš web musí být kompletní, včetně smluvních podmínek, kontaktů, novinek, akčních nabídek, tak jsme si docela „máklí“.

Pohodička nastala při nakupování. Jenže ono nestačilo jen vybrat si produkty a služby u našich spolužáků, hlavně jsme museli vyřizovat jejich nákup v našem obchůdku. Pořádně jsme si tak vyzkoušeli nejen nakupování, ale i prodej na internetu, poznali jsme, jaké to je z „druhé strany pultu“ i když elektronického. Někteří z nás dokonce vyhrožují, že si e-shop nechají a budou ho naostro provozovat po maturitě. Proč ne?

Aneta

Filmová Euroškola - holocaust očima pamětníků (i středoškoláků)

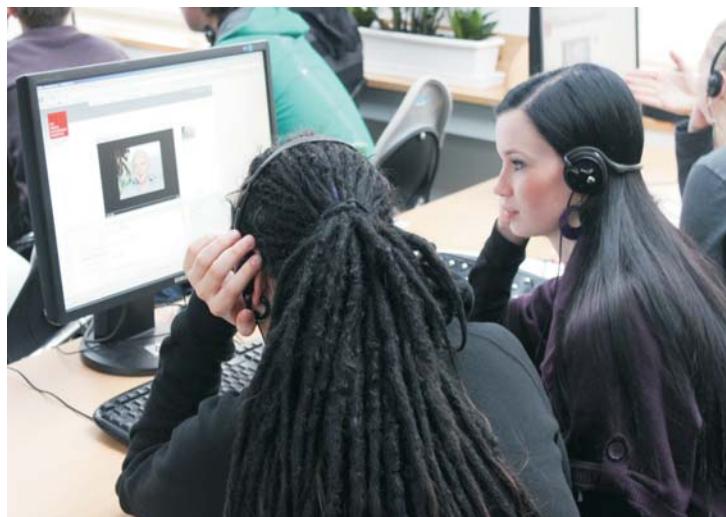
Není vždy jednoduché probudit u studentů zájem o historii, naučit je kriticky myslet a samostatně tvořit s využitím moderních technologií.

Sami budete moci posoudit, do jaké míry se to podařilo u našich studentů. V projektu jsme se zaměřili na období druhé světové války a především na problém holocaustu. Využili jsme totiž možnosti vstoupit do neuvěřitelně rozsáhlého video archivu, který vznikl v 90. letech 20. století z popudu režiséra Stevena Spielberga na americké University of Southern California (USC). Obsahuje rozhovory s pamětníky této hrůzné události, jejichž sledování nám dalo unikátní možnost nahlédnout do zcela konkrétních osudů jednotlivých lidí, jejich rodin a přátel, a pak si je zasadit do historického kontextu. Vše je dostupné v Centru vizuální historie 20. století Malach v Praze, kde je lze databázi prostudovat online.

Naši studenti pracují v šesti nezávislých týmech, které si určily specifické úkoly bádání. Např. přiblížit útěky vězňů z koncentračních táborů, popsat fyzické tresty, týrání, plynové komory, zjistit, jak děti v ghettech vnímaly válku.

Už samotné listování archivem a seznamování se s lidmi, kteří jen zázrakem unikli smrti, bylo pro naše studenty velkým přínosem.

Navíc všichni měli v tu chvíli představu, jak dále využít videonahrávky pro vlastní tvorbu filmu na dané téma. V následné fázi projektu, která probíhala v počítačových učebnách Euroškoly, se studenti pod

odborným vedením pana Martina Šmoka z USC krátce seznámili jak s technikou a etikou střihu, tak i s příklady chyb a omylů při střiháčské práci. Dnes již týmy svou práci na filmech ukončily a jejich výtvořky jsou opravdu zajímavé, plné překvapivých postřehů a emocemi nabitých vět a obrazů.

V tuto chvíli stojíme před završením celého projektu. V říjnu a listopadu tohoto roku budeme pro studenty z dalších škol Českolipska pořádat konference, přednášky a diskuze, kde naši „filmoví tvůrci“ budou svá díla uvádět. **V kině Crystal v České Lípě se na vás těšíme 16.11. a v kině v Novém Boru pak 24.11.2011.**

Brzy na shledanou
Mgr. Vojtěch Holub

Freddie Mercury a banana shake?

Tady zase Klára a můj sloupek pro Euronoviny. Někteří z vás už o mně možná slyšeli a s jinými jsem měla to štěstí setkat se osobně v září na

Eurošколе. Moje maturita zde se konala kdysi dávno (2007) v oboru Mezinárodní obchod a měsíc poté jsem vyrazila pracovat jako hoteliérka na Karibské pobřeží Mexika, odkud jsem se pak přesunula na svoji stávající základnu, kterou je Dubaj. Tady jsem pracovala dva roky znovu v hotelnictví a následně jako letuška u Emirates airlines, kde jsem dodnes. Od minulého týdne jsem si také znovu zařídila status studenta a začínám na kampusu Middlesex University v Dubaji, obor „Reklama, PR a Média“. Když jsem byla požádána o další příspěvek do Euronovin, rozhodla jsem se s vámi podělit o zážitky ze svého posledního „rychlavýletu“ do Východní Afriky, protože se mi tak trochu „zaryl pod nehty“.

Po návratu z Texasu se mi do letového rozvrhu vloudila chybička, a tak mi firma musela dát čtyři dny volna. Hurá! Vzala jsem do ruky globus, roztočila ho a naslepo namířila prstem doprostřed Pacifiku. Druhý pokus... Zarezervovala jsem okamžitě letenku do Tanzanie, do hotelu na jihu ostrova Zanzibar.

Let Dubaj - Dar es Salaam trval přibližně 5 hodin. Můj mozek byl z poloviny v říši divů společně s Alenkou, ta druhá polovina na pokraji kolapsu. Letiště se inspirovalo architekturou Kocourkova, venku horko... Ted' chytit taxi a rychle do přístavu,

abych stihla poslední trajekt na ostrov.

Vítej v pekle! Loď jsem zmeškala skoro o půl hodiny. V deliriu postávám nad mrtvou rybou a zírám na otevřené moře. Mám jen dvě noci, platit další den v hotelu se mi právě nechce. Z Matrixu mne vytrhává zpocený Big Lebowski a i přesto, že chodí o berlich, Keňan s číslem na zádech, by na něj v rychlosti neměl. Hlubokým hlasem na mne vyštěkne, ať mažu zpátky na letiště a nasednu na letadlo. Swahilštinou na něj vychrlím: „Díky.“ Malá Cesna pro 12 pasažerů plus pilot. Připoutat a letíme! Konečně přistáváme na ZANZIBARU.

Cesta je úzká, sotva se vedle sebe vejdu dvě auta. Cyklistů jsou kvanta stejně jako dětí bez bot. Domky občas cihlové, někdy jen vysušená hlína naskládaná na dřevěných oporách. Elektřina vypadává, na ulicích osvětlení neexistuje.

Za hodinu přijíždíme do KIZIMKAZI. Otevírám dveře pokoje a po obličeji mě pohladí ranní mořský vánek, na nebi si proplová pár nadýchaných obláček a na horizontu jen několik rybářských lodiček a voda tak úžasně modrá, že by králik Azurit závistí zrudnul. Předě mnou malý stolek se šálkem čaje a kupou čerstvého ovoce. Paráda. Jsem jediný host, a tak zvu číšníka/recepčního/údržbáře ke stolu a nad posledním číslem časopisu Newsweek mu pomáhám s angličtinou.

Kizimkazi je vesnice, která nemá více než 800 obyvatel, jednu školu, školku a dva minihotýlky. Většina lidí tu žije pod oficiální hranicí chudoby a všichni jsou muslimové. Domek, kde jsem se rozhodla

nocovat na internetové doporučení 9 lidí z 10, patřil místnímu starostovi. Po snídani se s ním vydávám do STONE TOWN neboli Kamenného města, což je část Zanzibar city pyšníci se záštitou UNESCO. Úžasná architektura, která míchá vlivy Blízkého východu, Indie a východní Afriky. Poetické uličky, kde je na prodej spousta ručního umění - hřebeny z ebenového dřeva, obrazy, masky, korále... Mešity vedle kostelů, muzikanti, přeplněné tržnice, kde se jednomu až motá hlava ze všech vůní a pohledů. Muškát, hřebíček nebo vanilka, část se zeleninou a ovocem nebo trochu morbidnější rybí trh a stánky s masem. Dlouhé barevné róby, většinou vyšívané stříbrnými a zlatými nitěmi, třpytící se šperky na krku, rukách i nohách, paže zdobené obrázky z heny. Z oken se line vůně santalového dřeva, parfémů a vonných tyčinek, na ulici se pak vše mísí s vůní čaje a kávy, které se prodávají doslova na každém kroku. Žádné kamenné čajovny, prostě přijede obchodník s pojízdným vařičem,

pokračování na str. 5

Naše začátky v prvním ročníku

Náš první rok na Eurošcole začal adaptačním kurzem na Horní Světlé. Když jsme na kurz dorazili, bylo vše velmi divné. Stále jsme po sobě pokukovali a nevěděli, kdo kam patří. Kdo je vlastně náš spolužák a kdo ne.

Až po té co nás rozdělili do jednotlivých tříd jsme se začali mezi sebou trochu bavit. Ze začátku se utvořily partičky. Protože nás bylo pouze 10, nebylo to moc dobré. Většinou jsme se zdržovali po dvojicích. Jedna skupinka byla po čtyřech. Jak probíhal „adapták“ a trávili jsme spolu více času, vše se zlepšovalo. Najednou jsme byli „velká parta“, ve které již mluvil každý s každým. Po skončení adaptačního kurzu vše pěkně klapalo i ve škole. Adapták nás prostě nastartoval! Během podzimu jsme se třídou naplánovali první výlet.

Do Vídně na vánoční trhy

Ten den pořádně sněžilo a cesta byla náročná. Vídeň je nádherné město, ve kterém jsme viděli mnoho památek. Vánoční trhy na nás dýchly kouzlo blížících se svátků. Tento výlet náš kolektiv ještě více posílil. Po novém roce k nám do třídy přistoupily dvě nové spolužačky, které se velmi rychle začlenily do našeho kolektivu.

Samozřejmě všichni jsme přispěli k tomu, aby se u nás ve třídě cítily dobře. Naše třída najednou byla (a je) jako jedna velká rodina, ve které se všichni známe a nemáme potřebu si ubližovat jako v jiných třídách.

Letíme do Turecka!

Po našem vydařeném výletě do Vídně přišla paní učitelka třídní s návrhem, že poletíme do Turecka. Podmínkou byla perfektní docházka

do školy a výborný prospěch! Pro nás to ale byla obrovská výzva. Fungovali jsme na 110%, a to nám snad vydrželo a určitě vydrží až k maturitě! Turecko byla „rychlá akce za přijatelné peníze“. Návrh na společný poznávací zájezd a ještě k moři nás ohromně

nadchnul. A tak jsme v březnu vyrazili. V Turecku bylo nádherně. Navštívili jsme mnoho památek, relaxovali v termálních pramenech, procházeli se při západu slunce, cestovali z místa na místo. Někteří měli největší zážitek z letu letadlem, jiní z nakupování, z ubytování v luxusních 5* hotelích či ze švédského způsobu stravování. Každý si to užíval podle svého. Ani s paní učitelkou nikdy nebyla nuda. Hry s míčem či stavění hradu nudu vždy vyhnalo. Turecko napravilo i mnoho rozporů ve třídě a zažehlo i nové lásky. Ukázalo nám, proč držet spolu jako jedna parta. Od té doby jsme ještě lepší a pevnější kolektiv než před Tureckem. Bojujeme jeden za všechny a všichni za jednoho. Proto nebyl ani problém se dohodnout na školním výletě v závěru školního roku. Jednoznačně zvítězilo plavení loděmi po Ploučnici. Pro mnohé z nás to bylo něco nového. A na to, že nám počasí moc nevyšlo, byl výlet surový jako všechny před ním. Užili jsme si ho! Zahráli si hry, postavili stany a opekli buřty. Vždy mezi sebe rádi bereme i naši suprovou třídní, která nás vždy podrží a podpoří.

Nikola

pokr. ze str.4 Freddie Mercury...

vyndá pět šest konvic, hrnky a může se servírovat. O zákazníkovi není nouze, židle nahrazuje chodník, stůl kamenné zídky u domu. Se svým průvodcem si v odpoledním slunci dáváme siestu vedle rodného domku Freddieho Mercuryho a jako „sváču“ ledový „Banana shake“.

V Kizimkazi se setmělo a mě zve ke stolu Abdalla, bratr paní domácí, co přijel navštívit rodinu. Když se dovídá, že „doma“ říkám Dubaji, okamžitě na mě spouští arabsky. Odpovídám mu lámově, takže z toho moc konverzace nekouká Abdalla mě pak ráno žádal, at' zůstanu, že má jen jednu ženu a může si klidně dovolit ještě další :) Jdu tu nečekanou nabídku rozdýchat na pláž, ale po chvíli si začnu připadat jako mimozemšťan. Opalování v Africe právě moc populárním sportem není. Po chvíli ke mně přibíhá dítko od sousedů a haleká: „Jambo“ a gesty mě popohání, at' jdu s nimi hrát fotbal. To zní jako rozumnější varianta, jak trávit dopoledne před návratem domů. V poledním žáru nasedám na loď zpět do Dar es Salaamu. Na letišti jsem koupila životopis Nelsona Mandely a pak už zpátky domů do pouště.

V Dubaji už na mne čekal další kyblík kafe, indický taxikář a pohádka v podobě šejků a arabských princezen. Nedokážu dost dobře popsat ten pocit POKORY a štěstí, když se v pokoji rozsvítila lampa a Macbook mi otevřel e-mailovou schránku... Nikdy nezapomenu, jak mi děti bez bot a dámy, co chodí denně mile s metrákem dříví na hlavě, otevřely oči!

Klára

Na zkušené za hranicemi aneb Galerie trochu jinak

Abych se vám představila... jsem studentka Vysoké školy obchodní v Praze a v květnu se mi podařilo úspěšně zakončit bakalářské studium v oboru Služby letecké dopravy. Ovšem ještě předtím, než jsem na tuto školu nastoupila, byla po čtyři roky mojí základnou Euroškola.

Právě vyučujícím Euroškoly jsem vděčná za svou jazykovou výzbroj, kterou, jak jsem věřila, jednou účelně zúročím. Proto, když se mi letos v červnu naskytlá šance odjet na pracovní stáž do DRÁŽDAN, neváhala jsem. **Projekt pod záštitou Evropské unie mi umožnil stát se na měsíc praktikantkou generálního ředitelství SKD Staatliche Kunstsammlungen Dresden (Státních uměleckých sbírek), které patří mezi nejvýznamnější evropská muzea.** Kromě skvělé zkušenosti pracovat v zahraničí jsem našla i výbornou kamarádku Pavlu. Naším každodenním působištěm se stala věž, tyčící se nad nádvořím krásného zámku Residenzschloss a pracovní náplní bylo: 1. psaní článků o aktuálních výstavách, texty jsme následně vkládaly na českou Wikipedii, 2. tvorba propagačních materiálů pro české návštěvníky a nabídkových listů pro školu.

V centru města jsme také prováděly výzkum, kterým nás pověřilo marketingové oddělení SKD. Zjišťovaly jsme např.: „Proč jezdí Češi do Drážďan? Pouze za nákupy?“ Věřte, že vystopování a následné „pronásledování“ českých turistů v ulicích města bylo občas velmi úsměvné. Dále jsme měly možnost vyzkoušet si působení v press centru, oddělení pedagogiky a projít všech 12 jedinečných expozic, jakými jsou např.: Galerie „Staří mistři“ se známou Sixtinskou madonou, „Sbírka porcelánu“ nebo historická sbírka „Grünes Gewölbe“, které jsou umístěny ve třech komplexech budov, kterými jsou: Zwinger, Albertina a Residenzschloss.

Co mi tato stáž kromě závěrečného certifikátu „Europass Mobilita“ dala? Měsíc jsem měla možnost vyzkoušet si pobyt v cizojazyčném prostředí, poznat nové město, lidi, získat skvělé přátele, otestovat svoji ne/samostatnost a zjistit, že ač se Němci snaží, všechno se opravdu nedá jíst s omáčkou.

Současně jsem přesvědčená, že tato stáž se stane nejen skvělou vzpomínkou na letošní léto, ale zároveň bude cennou položkou v mém životopise. Proto pokud se vám někdy naskytné jakákoliv příležitost odjet do zahraničí, ať už přes nějaký studijní program, projekt či na vlastní pěst... GO FOR IT!! :)

Tamara

Jak namíchat nejlepší koktejl?

Jednoho krásného rána jsme se my, nadšenci pro obor, srotili před budovou českolipského Merkuru, v očekávání příjezdu slavného mistra barmanství pana Trettera.

Horečně jsme pátrali a přemýšleli, jaký asi bude ten pán, který sjezdil půlku světa a mistrně ovládá svoje umění. Pak se otevřely dveře osobního vozidla a vystoupil postarší muž. S úsměvem na tváři a bez jakýchkoli okolků každému z nás podstrčil do náručí jednu ze záhadných brašen a my s nimi „pelášili“ do pronajaté místnosti v 1. patře hotelu.

Nadšeně jsme vybalovali zavazadla pana mistra a v průběhu konverzace (započaté panem Tretterem), která, at' už se týkala čehokoli, měla „grády“, našima rukama procházelo náčiní a lahve alkoholu, o jejichž existenci jsme doposud neměli nejmenší ponětí. Po chvíli se z poloprázdné místnosti stal podivuhodně vyhlížející bar a my zasedli ke stolu. Pan Tretter nám rozdál důmyslně zapečetěná skripta, jež nás po zbytek týdne provázela jeho kurzem. Mohli jsme začít.

Nestrannému přihlížejícímu by náš kurz přišel spíše jako posezení lidí, jež se nezávisle baví o různých zajímavostech světa a mezi jejich řečí sem tam padne název a charakteristika některého z druhů alkoholu. My jsme ovšem

pilně poslouchali a zapisovali si i nejmenší detaily, které pan mistr vyřkl. Dopolední „vyučování“ probíhalo většinou stejným způsobem, usedli jsme ke stolu, povídali si o cestování, cizích kulturách, práci v baru, ekonomice, pití, jídle, prostě téměř o všem. Úderem dvanácté hodiny se náš spolek rozpustil na půlhodinku strávenou sháněním něčeho k snědku. Odpoledne se bylo vždy na co dívat. Postupně jsme se střídali za barem a učili se, jak s grácií předvést světu sebe i nápoj, který vytváříme. Receptury se kupily, obsahy lahví mizely a z nás se stávali chytřejší a šikovnější lidé, než jsme byli před návštěvou pana Trettera. Každý den jsme své nově nabyté schopnosti předváděli jak jeden druhému, tak i milým návštěvám z Euroškoly. Postupně jsme ochutnali nápoje, koktejly, přílohy a dokonce i zdánlivě nekonzumovatelné „plácániny“ čehosi. Nikdo z nás nad ničím neohrnul nos, a tak jsme měli možnost rozšířit si nejen obzor znalostí, ale přiučit něčemu novému i naše chuťové buňky. A nejdnou byl pátek, poslední den našeho učení i „soudný den“ pro nás všechny.

Přišel velice obávaný TEST! Dostali jsme něco kolem šedesáti otázek, jež bylo nutno do jediné zodpovědět. Po splnění testu jsme se přesunuli za námi vytvořený bar a náhodně vybraný účastník kurzu nám zadal svůj požadavek. Dle jeho přání jsme připravili nápoj a podle provedení a správné receptury jsme se mohli, ale i nemuseli stát BARMANY.

S velkým překvapením jsme všichni do jednoho obdrželi CERTIFIKÁT o naší barmanské způsobilosti, pomohli uklidit, co jsme „nadrobili“ a pyšně odcházeli domů. Pro mne osobně byl barmanský kurz velkým přínosem nejen z profesního a vzdělávacího hlediska, ale i jako sociální zážitek. Měla jsem možnost užít si množství legrace při tom, co mě baví a dokonce i vzdělává. Ráda bych tímto Euroškole poděkovala za možnost zúčastnit se tohoto perfektního kurzu.

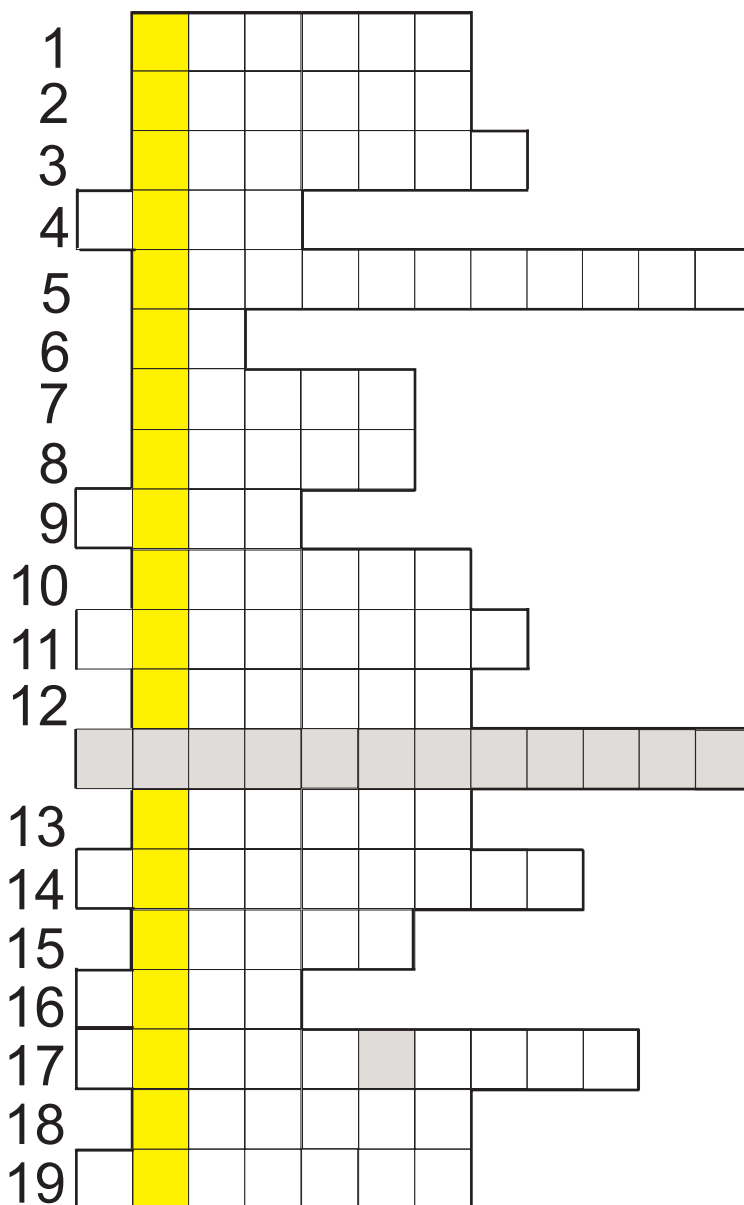
Liky

Křížovka o ceny

V... se nachází nejkratší kabinová lanovka v Česku na kopec..., kam podnikla v červnu třída P2B se svou třídní učitelkou jednodenní výlet, který byl krásnou tečkou za uplynulým školním rokem. Z rozhledny byl úchvatný pohled na údolí řeky Labe. Tajenka následující křížovky vám napoví, kam společně jeli:-)

1. pravostranný přítok Berounky v Plzni
2. nejvyšší hora Čech
3. lázně v severních Čechách
4. moravský nápoj
5. rodiště Antonína Dvořáka
6. město ležící v nejzápadnější části Čech
7. přístav na Labi
8. přehradní nádrž v jižních Čechách
9. řeka pramenící v Krkonoších
10. prales na Šumavě
11. pohoří (nejvyšší hora Praděd)
12. místo soutoku Labe a Vltavy
13. řeka protékající Prahou
14. místo nalezení Věstonické venuše
15. centrum husitského revolučního hnutí
16. druhé největší město Česka
17. město s chrámem sv. Barbory
18. pohoří s nejvyšším vrcholem Plechý
19. jaderná elektrárna v jižních Čechách

Tajenku pošlete do 17. listopadu 2011 na e-mail: euroskcl@eso-cl.cz. První správný luštitel bude odměněn věcným darem. Nezapomeňte uvést své jméno a telefonní číslo.

Sluníčko, dobrá nálada, co víc si přát!

S koncem června bývají spojeny školní výlety. I naše třída H1 se na společné putování těšila. Vlakové spojení Česká Lípa - Úštěk

fungovalo, a tak jsme do kempu dorazili přesně podle plánu. „Rozebrali“ jsme si chatky a poté následoval vlastnoručně uvařený oběd

z kotlíku, jsme přece hotelovka :-). Ještě téhož dne jsme podnikli krátký poznávací výlet do nedalekého městského centra, podívali jsme se do šatlavy a se zájmem vyslechli poučení o praktikách středověkého vyslýčání a mučení.

Po náročném výletě nikdo neměl chuť na velké ponocování a ihned jsme ulehli poslušně k spánku :-D. Další den bylo pěkné počasí, a proto jsme vyrazili na dlouhý pochod na dalekou zříceninu.

Po návratu jsme si uvařili na ohni dobré jídlo. Na večer byla připravena stezka odvahy, která sklídila velký ohlas. Následovaly noční radovánky, kterým překvapivě velel Hynek. Konečně projevil svou pravou tvář :D.

Výlet se nám moc líbil a jistě pomohl k našemu sblížení. Velké poděkování za super akci patří naší třídní Kateřině Vidimské.

Vítá

Euroškolo, goodbye!

Tak to máme za sebou, tu naši slavnou státní maturitu, kvůli které jsme se tolik natrápili.

S radostí můžu říci, že jsme se při předávání maturitního vysvědčení úspěšně sešli v hojném počtu a tímto nám všem ještě jednou gratuluji. Dnešním dnem opouštíme definitivně brány školy, která pro nás v uplynulých čtyřech letech znamenala zásadní naplnění našich životů. Euroškola nám dala mnoho, kromě denních dávek vědomostí se nám tu nabízelo i mnoho příležitostí, jak si rozšířit obzory při činnostech praktických a mnohdy velmi zábavných. Jako budoucí odborníci na cestovní ruch jsme při lyžařském výcviku sjížděli sjezdovky v italských Alpách, procházeli jsme se ulicemi německých Drážďan a Berlína a nechali se okouzlit neopakovatelným půvabem Paříže. Na kánoích jsme pokořili vody řeky Vltavy a o rok později poznali kouzlo španělských pláží, měst a kultury. Někteří z nás měli také příležitost vyzkoušet si, jaké to je, být poslancem při návštěvě Evropského parlamentu ve Štrasburku. Víme, že naši pedagogové to s námi neměli vždy lehké a děkujeme jim za jejich moudrost a shovívavost. Naše velké díky patří všem, kteří nás v klidu a pohodě provedli všemi taji svých ne vždy jednoduchých oborů a výborně nás

Dalším vyvoleným je bezpochyby Bc. Michael Glaser, se kterým jsme zažívali ty nejzábavnější hodiny anglického jazyka. Za pekelné hodiny matematiky a přípravu ke státní maturitě děkujeme Mgr. Michale Hostinské.

Děkujeme Ing. Marcele Pilecké za její snahu udělat z nás opravdové ekonomy a můžu tvrdit, že v některých případech se jí to vážně podařilo. Náš obor by nemohl existovat bez Mgr. Jana Koutské. Její zkušenosti a znalosti cestovního ruchu a zeměpisu nás dovedly až ke složení průvodcovských zkoušek a odborné části maturity. Nesmím opomenout ani její skoro španělskou krev, se kterou nás učila základy

španělského jazyka. Další poděkování patří učitelce panu Tomáši Kuchařovi, Ing. Miroslavu Kroulíkovi, Ing. Blance Lukáškové a Ing. Kateřině Vidimské. Největší dík však patří naší paní třídní učitelce Mgr. Petře Kašparové, která nám celé čtyři roky byla vždy nablízku, snažila se z nás vykřesat to nejlepší, co v nás bylo, diskutovala s námi, někdy s námi nesouhlasila, ale nakonec nám vždy pomohla. Všichni budeme mít v paměti její hodiny němčiny, při kterých jsme se mnohdy zapotili, navztekali, ale také nasmáli. V tento slavnostní den děkujeme také našim rodičům, kteří nás celé čtyři roky podporovali psychicky i finančně, a i když se na nás často zlobili (a my na ně), dokázali jsme to společně dotáhnout k šťastnému konci.

Něco hezkého končí a věřme, že zároveň i cosi pěkného začíná. Dnes se rozejdeme každý svou vlastní cestou. Někteří zamíří na vysoké školy, jiní se pokusí najít si zaměstnání. Víme, že v této těžké době nebudou naše cesty vždy umetené a že se budeme muset pořádně ohánět, abychom uspěli. Přejme si proto všichni, abychom na naší další pouti životem potkali více okamžiků šťastných než smolných, a vzpomínejme na naši Euroškolu jen v dobrém.

Adéla

Počítačová grafika Kultura osobního projevu Marketingová komunikace Dějiny a teorie propagace Odborná praxe Základy tvorby psaného projevu Marketing a management Public relations a média Právo

NOVÝ OBOR MEDIÁLNÍ KOMUNIKACE A REKLAMA

Cílem výuky je jednak vybavení žáků všeobecným vzděláním, dále pak rozvoj jejich tvůrčích schopností, které jsou nezbytné pro práci v médiích, publicistice, marketingu a reklamě. Uplatnění může absolvent nalézt také na pozici pracovníka vztahů s veřejností.

AKTIVITY - EXKURZE - TURISTÁKY

ZÁŘÍ - Dolní Světlá: adaptační kurz; Ploučnice: přípravný vodácký kurz; Euroškola: přednáška „S tebou o tobě“; Praha: exkurze Coca-Cola; workshop: Majorita a minorita

ŘÍJEN - Vlastivědné muzeum: „Den zvířát v České Lípě“; SRN: Oybin, Jonsdorf, Žitava; Nový Bor: Parkhotel Morris, Crystalex; Česká Lípa: Úřad práce; turnaj ve florbalu; konference: projekt EUROtour

dni boje proti AIDS; Euroškola: soutěž finanční svoboda; vánoční soutěž o nejlépe vyzdobenou třídu a nejlepší cukroví.

LEDEN - Rokytnice nad Jizerou: LVVZ; školní kolo Olympiády z německého jazyka; přednáška „Důchodová reforma, investování“; exkurze: K-centrum; maturitní plesy tříd P4A, P4B, D3; školní kolo Olympiády v ČJ;

Euroškola: multikulturní výměna prezentace AFS; Euroškola: beseda o finanční gramotnosti; Euroškola: Cesty rozvojové spolupráce Vietnam a Mongolsko; Nový Bor:

LISTOPAD - Dětenice: pivovar, hotel; Euroškola: carvingový kurz; oblastní kolo v piškvorkách; turnaj v sálové kopané; Praha, Litoměřice, Liberecko: nácvik praktické maturity; hotel Merkur: stolování a ukázka vyšší formy obsluhy

PROSINEC - Vídeň: poznávací zájezd; Praha: raut předávání cen Očka; Praha: Divadlo v Dlouhé, hotel Corinthia Towers; Míšeň, Drážďany: poznávací zájezdy; přednášky MUDr. H. Knížové ke Světovému

ÚNOR - Itálie: LVVZ; Praha: veletrh Holiday World; Rakousko: lyžařský kurz; Praha: veletrh Holiday Word; Mnichovo Hradiště: pivovar Klášter; Praha: TOP GASTRO; školní kolo Olympiády z angličtiny; Euroškola: Den bezpečnějšího internetu; celostátní soutěž: Lidice 2011; okresní kolo recitační soutěže

BŘEZEN Turecko: turistický kurz; Česká Lípa: celostátní soutěž „Mladý moderátor“;

Jeden svět na školách; mezinárodní soutěž EUROSCOLA; Praha: Národní technické muzeum; Praha: VŠCRHL průvodcovské zkoušky; Česká Lípa: turnaj ve florbalu

DUBEN - Euroškola: multikulturní výměna prezentace AFS; velikonoční soutěž o nejlépe vyzdobenou třídu

KVĚTEN - beseda s europoslancem MUDr. Milanem Cabrnem; Euroškola: projekt „Holocaust očima pamětníků“; Euroškola: beseda se sommelierem; Litoměřice: vinné sklepy; charitativní akce 15. Květinový den

ČERVEN - Česká Lípa: barmanský kurz; Vltava: vodácký kurz; školní výlety: Doksy, Českolipsko, Ústě, Lužické hory, Děčín, Ústí nad Labem; Euroškola: kulturně-tvořivé dopoledne; Žitník: sportovní den